

Ben je bereikbaar?

Wat een ontroerend moment zou het zijn
als er iemand naast je ging zitten
die wíst... van je pijn.
Die je naam zei, je wezen noemde
en vroeg: "Zeg, vertel het me maar..."
Iemand met een liefdevol gebaar,
iemand, zonder vooroordeel
die het meende, heel reëel.
Iemand die vriendschap
als een warme mantel
om je schouders slaat
en wacht, totdat jij vertellen gaat...

Voorzichtig begin je te vertellen
over de diepe pijn in je ziel.
Je teleurstellingen, je moedeloosheid
en dat alles toch zo tegenviel...
Over je kapotgeslagen verwachtingen
en je níet te verdragen pijn
en ineens merk je, dat die iemand
er écht voor jou wilt zijn!
Zijn liefdevolle handen pakken je hand,
je laat het toe... en plotseling
word je door ontroering
overmand...

Zó zal het zijn als je samen bent,
samen voor het aangezicht van God.
Hij geeft rust en is zó dichtbij
en ook, al is álles heel diep weggestopt,
maken zijn liefdevolle handen het vrij.
Schuld en schaamte verdwijnen
als sneeuw voor zijn Zon, daar...
waar Gods liefde in jou begon!
Ben je bereikbaar om bij God te komen,
om zijn daglicht in je ziel te laten stromen?
Hij zit naast je, slaat zijn arm om je heen.
Een God die zó liefheeft, zo is er niet één!